

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18159/2022
11.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Националне службе за запошљавање из Београда, против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Алексић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 661/21 од 24.03.2022. године, у седници већа одржаној 11.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 661/21 од 24.03.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 661/21 од 24.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 661/21 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 24011/19 од 27.10.2020. године, којом је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Краљеву, Судска јединица Врњачка Бања Ив 21/16 од 05.01.2016. године, у делу којим су обавезан тужени да тужиоцу на име дуга солидарно исплате 240.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.12.2015. године до исплате и у делу којим су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове извршног поступка у износу од 19.342,00 динара, укинута решење о извршењу у делу којим су обавезани тужени да тужиоцу на име дуга солидарно исплате 237.118,09 динара, са законском затезном каматом од 31.12.2015. године до исплате и у том делу одбијен као неоснован тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 14.600,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, у побијаном делу, применом члана 460. став 4. Закона о парничном поступку и одредби Закона о облигационим односима и Закона о меници, након оцене неоснованости приговора застарелости потраживања, одржано је на снази решење о извршењу у делу којим су тужени, као главни и менични дужник, обавезани да тужиоцу солидарно исплате дуг, као последицу раскида Уговора о уређењу међусобних права и обавеза закљученог 31.07.2009. године између тужиоца и туженог АА, као власника СЗР „Грађевинар“. Ово због тога што тужени није испунио обавезу утврђену чланом 5. Уговора да тужиоцу достави доказ о уплати доприноса за обавезно социјално осигурање у корист три незапослена лица која је примио у радни однос у трајању од минимум две године, услед чега је у обавези да тужиоцу врати износ средстава које му је тужилац исплатио у виду субвенције за отварање нових радних места, са законском затезном каматом од подношења предлога за извршење до исплате.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама са истоврсним захтевима тужиоца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 31.12.2015. године. Вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде је 240.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога за извршење, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић